

Kaliński, Jerzy

Co wam zostało dziewczęta?

Przegląd Pruszkowski nr 1, 48

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

CO WAM ZOSTAŁO DZIEWCZĘTA?

Oczy o łagodnym wejrzeniu,
Zmęczone czasu nadziejami
O zawadyjackim spojrzeniu.
Zbolałe — śmiercią, torturami.

Włosy jasne, białą popielate,
Krucze, w srebrnym grawerowaniu.
Pieszczotą chłopca dotknięte
Przetrwały w oczekiwaniu.

Zostały Wam wspomnienia...
Znajomość życia w niewoli.
Młodzieńcze, dorosłe marzenia
I niejedna sprawa co boli.

Został Wam wdzięk łagodny,
Urzekająco doskonały
Choć dziś zapewne niemodny,
Bo subtelny godny pochwały.

Co w Was zostało dziewczęta
Z lat sierpnia niespełnionego?
Twarz czasem uśmiechnięta,
Grymas smutku zabląkanego.

Oczy o łagodnym wejrzeniu,
Zmęczone czasu nadzieją,
O głębokim, czujnym spojrzeniu
Oczy co przez lzy się śmieją.